

HÍRLEVÉL

2022 NAGYBÖJT

Emlékezz ember...

Hamvazószerdán az Egyház hamut hint a hívők homlokára: „Emlékezz ember, hogy porból vagy, és porrá leszel”. Elhangzik a felszólítás: „Térjete meg, elközelgett Isten Országá” Az Úr húsvétjára, a mi megváltásunkra készülünk. Jézus meghív bennünket, hogy vonuljunk ki vele a pusztába (csöndbe, önmegtagadásba), hogy megtisztuljunk, hogy helyet készítsünk a szívünkben.

Külső önmegtagadások:

- Bőjtöltsük a szemünket! A szem a lélek ablaka. Sok halálos bűn kezdődött a szemem keresztül.
- Bőjtöltsük a fülünket! Nem kell mindent megtudni. Zárjuk el fülünket minden megszólás és pletyka elől.
- Bőjtöltsük a nyelvünket! A sok beszédben nem lehet elkerülni a bűnt. Teremtsünk csendet magunkban és magunk körül.
- Bőjtöltsük a testet azzal, hogy nem adunk meg neki minden kényelmet! A test legnagyobb böjtölése az álom elvonása. Kezdődjék a kelés fürge, vidám, nagylelkű ágyból való kiugrással...

Belső önmegtagadások:

- Tagadjuk meg kishitűségünket!
- Tagadjuk meg elpuhultságunkat!
- Tagadjuk meg magunkat az emberekkel való viszonyunkban. Elviselni a nehezen elviselhetőt.

(Radó Polikárp nyomán)

HA A BÚZASZEM
EL NEM HAL ...

+

EGYÜTT AZ
ÚTON -
SZINODIALITÁS

+

SZENT NEGYVEN
NAP

+

ÉNKERESZTÚT

Ha a búzaszem el nem hal (Jn.12...)

A Covid járvány mindannyiunkat megpróbált. Túl sok próbát kellett átélni családban, iskolában, egyházban. Újra kell kezdeni. De hogyan? Az evangéliumból erőt meríthetünk.

Csodás titok, mi történik a bensőnkben. Mindnyájunkban van egy különös hely, ahol Isten beszél hozzánk: bátorít, készítet, hív, hogy azt tegyük, ami helyes és igaz. Világunk egyáltalán nem kedveli ezt a belső hangot. Azt üzeni, hogy győznöd kell, jobbnak kell lenned, mint a másik, sőt, a legjobbnak kell lenned, kell, kell! Az evangélium azt üzeni:

*„Ha a búzaszem nem hull a földre,
és nem hal el, egymaga marad,
de ha elhal, sok termést hoz.” / Jn. 12./*

Az élet a búzaszemben van, de külsejét nagyon kemény héj védi. Amikor valamit görcsösen akarunk, amikor a szerepeink megfojtanak minket, akkor a külső héj még nem halt el.

„Ha el nem hal...”- Milyen halál ez, mit értsünk alatta? A héj felhasadását, ami a talajban lévő nyirkosság, hőmérséklet és más egyebek együttműködése folytán következik be. A héj egyszer csak meghasad és a búza nőni kezd. Nem az a kérdés, van-e benne élet, hanem az, hogy a külső héj felrepedt-e? Az írás így folytatja: *„Aki szereti életét, elveszíti azt, és aki megveti életét ebben a világban, megmenti azt az örök életre.”* Az Úr itt arra mutat rá, hogy a külső héj a saját életünk, a szerepeink, az elképzeléseink és ügyeskedéseink, a formaságok. A belső élet pedig az Isten élete bennünk. Ha a külső töretlenül ép marad, akkor a belső sohasem lesz képes megmutatkozni, és sohasem lehetünk közösségünk áldására. Az Úr vágya az, hogy áldására legyünk a világnak. De ehhez fel kell hasítani búzamag héját. Ha „felemeljük sorompóinkat”, ha nem rejtőzünk formáságaink mögé, ha odaáldozzuk magunkat mások szolgálatára, akkor az élet növekszik bennünk és körülöttünk.

„Aki követni akar, vegye föl keresztjét, és úgy kövessen engem”. /Mt.16.24./ Mit jelent a kereszt? Ha jól értelmezzük a keresztet, akkor látnunk kell, hogy megrepeszti „a búzamag héját”. A keresztnek meg kell tisztítania mindent, ami a külső emberünkkel összetartozik: vélekedéseinket, módszereinket, okosságunkat, önszeretetünket. Ez nyilván nem azt jelenti, hogy mindent felejtsünk el, hanem, hogy

minden szándékunkat, tettünket gyökereztessük belé, hogy megtisztuljanak, egészen a tudatalatti világunkig, az érzelmeinkkel, vágyainkkal együtt.

Miért van az, hogy egyesek változatlanok maradnak, annak ellenére is, hogy Isten éveken át foglalkozott velük? Vannak egyéniségek, akiknek erős akaratok van, másoknak erős érzésviláguk, megint másoknak erős észbeli képességeik. Miért van mégis, hogy sok év után is vannak, akik ugyanazok maradnak? Sokszor panaszkodunk, Ő pedig ezt mondja: „Naponkénti megpróbáltatásaid vannak a legnagyobb hasznodra. Sokan nem látják meg az én kezemet a dolgaik mögött. Nem ismerik fel, hogy én vagyok, és minden körülményükben jelen vagyok.”

Ezért nincs világosságuk, és csak azt látják, hogy az emberek szembeszegülnek velük. Panaszkodnak, hogy szinte lehetetlen a helyzetüket elviselni, hogy olyan értetlenek az emberek, és hogy mindenben a körülmények a hibásak. Így ők megmaradnak a sötétségben és kétségbeesésben. Bárcsak meglátnák: mi az ami az Ő kezéből jön, hogy letérdelnének és azt mondanák neki: Te vagy mindezekben. Ahhoz ugyanis, hogy kiüresítsük magunkat, nem kell másra gondolnunk, csak Istenre, és az evangéliumban kinyilatkoztatott gondolatait kell magunkévá tennünk. Nem kell ehhez mást cselekednünk, mint megtenni az Övét, amit a jelen pillanat mutat meg nekünk. Ahhoz, hogy megsemmisítsük rendetlen érzéseinket, elég, ha az iránta való szeretet van a szívünkben és szeretjük felebarátainkat, megosztva velük vágyaikat, gyötrelmeiket, problémáikat, örömeiket. Ha mindig »szeretet« vagyunk, akkor – anélkül, hogy észrevennénk – Ő él bennünk.

„Vegye föl keresztjét”. „A kereszt az a szükséges eszköz, amelynek segítségével az isteni átjárja az emberit, és az ember - fölemelkedve e világ országából a Mennyeek Országába - teljesebben részesedik Isten életében. De szükséges "fölvenni keresztünket". Reggel ennek várásával kell ébrednünk, tudva, hogy csak általa jutnak el hozzánk azok az ajándékok, amelyeket a világ nem ismer: az a béke, az az öröm, a mennyei dolgoknak az az ismerete, amelyről a legtöbb ember nem is tud.

*"A kereszt ... olyan mindennapi dolog.
Olyan hűséges, hogy egy nap találkájáról sem hiányzik.
Elég lenne fölvenni, hogy szentté tegyen bennünket."*

Chiara Lubich.

„Isten oltó kése”. Tóth Árpád írja:

„Tudom és érzem, hogy szeretsz:

Próbáid áldott oltó-kése bennem

Téged szolgál, mert míg szívembe metsz,

Új szépséget teremni sebez engem”.

Az ószövetségben éppen Jákobnál látjuk, hogy tusakodik bátyjával már az anyja méhében. Ravasz, furfangos és csaló volt. Élete mégis tele volt bánattal és szomorúsággal. Róla igazán elmondható, hogy élettörténete egy Isten által megtisztított, megharcolt ember története. Végül is Jákob átalakult. Utolsó néhány évében teljesen átlátzó volt. Milyen világosak voltak leszármazottainak adott áldásai. Több évtizeden át munkálkodott Isten Jákob életében, még elérte azt az eredményt, hogy Jákob külső emberének önállósága összetört. Öregkorára gyönyörűvé vált az arcképe. Mindegyikünkben megvan ugyanez a Jákobi természet. Egyetlen reményünk, hogy Isten oltó kése bennünk is hatékonyan működik, olyan mértékben tisztítva külső emberünket, hogy a belső ember előjölessen és láthatóvá legyen.

Jézus egyik példázatában a világban elvetett magokhoz hasonlította Isten országának gyermekeit. Ezzel azt adta tudunkra, hogy Isten országának polgáraiként a világban van a helyünk, a konkoly kellős közepén.

*A konkolyt nem gyomlálhatjuk,
csak a tiszta búzát öntözzhetjük.*

Amit öntözünk, az növekszik: bennünk és közöttünk. Jézus mondta: *„Isten országa köztetek van”* /Lk 17,21./ Isten országát kovászhoz, sóhoz, magokhoz és lámpás fényéhez hasonlította. A kovász mindent átjár, ahogyan a só is. A magok kicsíráznak, a lámpás pedig világít még a legsötétebb veremben is, és mindez egyetlen hang nélkül történik! A gyakorlatban ez azt jelenti, hogy Isten országának polgárai egyszerűen mások, mint a többiek, mert hagyják Isten erejét működni magunkban. Ha észreveszik, hogy megbántottak valakit, akkor abbahagyják, amit csináltak – még ha éppen Istent dicsőítették is – és igyekeznek kibékülni az illetővel. Kordában tartják haragjukat. Állják a szavukat, és nagylelkűek, még az ellenségeiket is szeretik.

„Ha a búzaszem el nem hal.” A halál és az élet misztériumát ünnepeljük ebben az időben, a húsvét, a feltámadás napjaiban. Ez az a titok, amelyet Jézus első tanítványa, Mária is teljesen átélt. A keresz-

lábánál arra kapott meghívást, hogy „elveszítse” azt, ami számára a legértékesebb volt: isteni gyermekét. Abban a pillanatban viszont, pontosan azért, mert elfogadta Isten tervét, számtalan gyermek édesanyja, a mi édesanyánk is lett. Jézus végtelen szenvedése által – ez a mi megváltásunk ára – mindenben közösséget vállalt velünk. A végsőig szeretett. Jézus elhagyatottságában elveszti még azt a köteléket is, ami az Atyához fűzi. Ez a kötelék a Szentlélek, amit azért veszít el, hogy nekünk adja. Lelkében még borzalmasabb a Szentlélek elvesztése által okozott fájdalom (belső kereszt) mint a külső keresztből származó fájdalom. Az Atyától való elhagyatottság, elszakadás borzasztó érzését azért szenvedte el, hogy újra egyesítsen minket Istennel és egymással.

A szeretet „hasonlító erő”. Ha szeretünk valakit, hasonlónak akarunk válni hozzá. Ha szeretjük Jézust, és követni akarjuk Őt, osztozni akarunk az Ő fájdalmában is. Törekednünk kell arra, hogy a köztünk lévő szeretetet megtartsuk, akár annak árán is, hogy meg kell halnunk egymásért.

Lényeg az, hogy a „búzaszem elhaljon”.

*Fontos, hogy ne az én akaratom valósuljon meg minden áron,
hanem tudjak lemondani a másik javára szeretetből.*

Ha ez meg tud köztünk valósulni, Isten akkor tudja csodálatosan megáldani közös munkánkat. Így juthatunk el a szenvedés misztériumától a dicsőséges feltámadásig és így lesz értéke a hétköznapi csendes, türelmes vagy éppen mozgalmas idejének.

Csáki Tibor

Együtt az úton – szinodalitás.

A katolikus egyház lelkeségi teológiáját, liturgiáját, prédikációit sokáig eluralta egy egyénközpontú gondolkodás (individualizmus). A zsinat korának teológiája már felhívta a figyelmet erre az egyoldalúságra. Majd a zsinat, s az azt követő egyházi dokumentumok fordulatot hoztak e téren is. De ez a szemléletváltás sem járta át még eléggé egyházunkat. Ferenc pápa kezdeményezésére a 2023-as püspöki szinódus fő témája lesz, hogyan tudjuk megélni ezt a közös utat az egyházmegyékben, a plébániákon. Ezen az úton szeretnénk elindulni közösségeinkben. Célunk: Találkozunk azzal a Lélekkel, a Szentlélekkel- az Egyház Lelkével, aki ott van közöttünk. Amikor ezt megtapasztaljuk, akkor megerősödve indulhatunk a küldetésünkre.

Együtt az úton – szinodalitás Ez a fogalom elsősorban azt jelenti, hogy az élet útján együtt járva (szün-hodosz = együtt haladni az úton;) mindenkit meg kell hallgatnunk, együtt kell gondolkodnunk, mert mindenki értékes. A szinodalitás összekapcsolódik az Eucharisziával: a kenyér sok búzamag részecskéjéből tevődik össze, s a bor is sok szőlőszem levének cseppjeiből. Ez a kép érzékelteti, hogy Isten számára mindenki fontos. Az Egyházban nem lényegtelen, hogy kinek-kinek mi a gondja, problémája, az élete folyása, kifutása. Az Egyház szeretetközösség.

Schönborn Bécsi érsek írja: A jeruzsálemi zsinaton nem a tanácskozás vagy a határozathozatal volt a lényeg, hanem Isten akaratának és útjának megkülönböztető sajátossága. E megkülönböztetés alapján egy döntés is született akkor, jelesül az, hogy az Isten pogányok közötti munkájáról szerzett kedvező tapasztalatok fényében egy a hatályban lévő törvénytől és az eddigi tanítástól eltérő út is érvényesnek tekinthető. Az apostoli zsinat e kérdést igenlően döntötte el, s ezzel maradandó mércét állított föl. E döntést nem Péter hozta meg egymaga, hanem „az apostolok és a vének, az egész gyülekezettel együtt” (ApCsel 15,22), még hozzá konszenzussal: „egymás között egyetértésre jutva, jónak láttuk...”. S ezt a Szentlélek munkájának tulajdonították.

Együttműködés. Az együtt gondolkodás, az együttműködés szükségességét indokolhatja, hogy nincs elég időnk és erőnk egyedül végezni ezt a tevékenységet, de van egy ennél fontosabb ok is. Azért van szükségünk erre, mert Isten úgy tervezett bennünket, hogy így mun-

kálkodjunk. A közösség olyan emberekből áll, akik Krisztusban vannak, és kölcsönösen egymásra vannak utalva. Pál apostol a Rómaiakhoz írt levelében írja: „Sokan egy test vagyunk a Krisztusban, egyenként pedig egymásnak tagjai” /Róm 12,5/. „Isten rendezte el a tagokat a testben, egyenként mindegyiket, ahogyan Ő akarta” /1Kor 12, 18/. Péter apostol pedig ezt írja levelében: „Ki milyen lelki ajándékot kapott, úgy szolgáljatok egymásnak, mint Isten sokféle kegyelmének jó letéteményesei” /1Pét 4,10/. Urunk azt akarja, hogy tartsunk össze, éljük együtt az életünket. De mi inkább önállósítjuk magunkat, ilyen az emberi természet. Mit tesz hát Isten? Egybe fog minket a Szentlélek által, aki minden egyes embert más-más ajándékkal lát el. De soha sincs jelen egy emberben az összes ajándék. Így mindegyikünk rendelkezik valamivel, amivel szolgálni tud, és mindegyikünknek szüksége van segítségre, amit csak egy másik ember adhat meg neki. Ily módon a gyengeségeink éppen olyan fontosak, mint a képességeink, mert előbbieik által a testvéreinkhez vagyunk kötve. Bármit tesszünk is Krisztus követőiként, biztosak lehetünk benne, hogy a véghezviteléhez szükségünk van másokra. Szükségünk van egymásra, ha hatékonyan akarjuk bemutatni Krisztust a barátainknak, éppen úgy, ahogy életünk minden egyéb területén is segítségre van szükségünk.

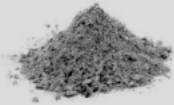
Csáki Tibor

Ahogy a fahasábok is a tábortűznél: ha egymástól távol vannak, a láng csak pislákol és kialszik. De ha máglyába összerakjuk őket, úgy egymás tűzéből lángra kapva jobban tudnak meleget, fényt adni. Így van a keresztény ember is. Keresheti egymagában is Istent, aki szól is hozzá így, de jó, ha rendszeresen összegyűlünk a közösségben.

Együtt imádkozunk, megnyílik az ég és Isten újból megtestesül, kenyérré lesz, közénk jön, hogy tápláljon, vigasztaljon, bátorítson bennünket. Nem kell keresni a megfoghatatlan, rendkívüli dolgokat – Isten csendben végzi a maga dolgát a szívünkben, életünkben.

- Bőjte Csaba

SZENT NEGYVEN NAP

*A szent negyvennap felkészülés a húsvétra.
Meghívás, hogy ünnepeljük Jézus halálát és feltámadását:
magát a megváltó Jézust; meghívás, hogy mi is legyünk készek
Vele meghalni a bűnnek, önzésünknek, s Vele folytatni
a megváltás művét - kiegészíteni testünkben, ami hiányzik
Krisztus szenvedéséből, embertársaink javára.
Nagybőjt heteire egy-egy szentet választunk példaképnek.*

1. hét.

Evangelium: Jézus 40 napra a pusztába megy... Utána ezt hirdeti:
"Betelt az idő, közel van Isten Országá. Térjete meg és higgyetek az
evangeliumban" Lk.4.1

A Lélek minket is 40 napos lelkigyakorlatra hív, hogy Isten megújíthassa velünk szövetségét...

Heti terv: Ha még nem tettük meg - tervezzük meg a nagybőjtöt. A szent 40 nap legfontosabb eszköze: élni a jelen pillanatot - amelyben meghallhatjuk Jézus (és a Lélek) hozzánk szóló szavát, s IGENT mondhatunk rá... Induljunk ezzel a szándékkal már reggeli imánkban... és mondjunk Igent napközben, különösen a váratlan helyzetekben.

Szent Adalbert (+997) Életének egyik jellemzője, hogy minden máshogy történt, mint ahogyan ő tervezte, de ő mindig igent mondott. - Prágai fejedelmi család sarja. Istennek adja életét. A csendet, a békét keresné egy római kolostorban, ehelyett a pápa és előljárói utasítását követi. Püspök lesz, egész életében úton van, s a világ forgatagában él: Cseh-, Magyar, Lengyel-, Poroszországban hirdeti az evangéliumot, majd annak vértanúja lesz. Tanúja annak, hogy akkor lehetünk szentek, ha minden (legyen bár váratlan) helyzetben megteesszük Isten akaratát.

2.hét

Evangélium: *"Ez az én szeretett Fiam, őt hallgassátok!" Lk.9,28*

Heti terv: Hol hallhatjuk meg Jézus hozzánk szóló szavát? Az evangéliumokban. Így olvassuk, hallgassuk tehát az evangéliumot. - De nemcsak ott szól. Ő mindig szól hozzánk, különösen az imában és felebarátainkban. - E héten reggeli és esti imánkban legyünk összeszedettek: hogy meghallhassuk hozzánk szóló szavát. És az imákból erőt merítve induljunk az "életbe": Így képesek leszünk a szeretet csöndjébe helyezni magunkat embertársunk előtt, és befogadni őt. Akkor Jézus, aki ott rejtőzik minden emberben, szólni fog hozzánk. (Jézus szavát napközben vagy máskor csak akkor hallhatjuk meg, ha folyamatosan törekszünk, hogy meghalljuk őt a felebarátainkkal való találkozásokban.) És embertársaink is így találkozhatnak általunk Jézussal, ha Jézus szeretetével "be tudjuk fogadni" őket.

Szent Kinga (+1293) IV. Béla király lánya, Sz. Margit nővére. Életírói szerint híres szépség. Mint királylány, gazdag. És mégis Istennek szenteli mindenét. Életének egyik mindennapos forrása a találkozás Jézussal az imában. Ez teszi képessé arra, hogy embertársaiban is találkozzon Jézussal, és Őt adja nekik. Amikor férjhez adják Boleszláv lengyel herceghez, szeretetével rá tudja venni, hogy ő is csak Istennek szentelje életét. Jézust találja meg embertársaiban (alattvalóiban) is. Minden vagyonát a szegényekre, betegekre fordítja, személyesen részt vesz szolgálatukban. A lengyel nép egyik legnagyobb király-nőjét tiszteli benne.

3. hét

Evangelium: *"Tartsatok bűnbánatot"* Lk.13.1

Heti terv: Hogyan tehetnék e héten a vasárnapi szentmisét életünk középpontjává: egyedül vagy a családban?! - Ha lehet, jussak el hétköznap is szentmisére vagy szentségimádásra. - Hallgassam meg lelkemben, mit mond nekem az, hogy Jézus itt maradt köztünk a Kenyérben! Emésszen, izzítson a buzgóság Jézus szeretetéért, hogy továbbadjam azt; hogy (mint apostol) megéreztessem azt másokkal.- Legalább naponta egyszer legyek isteni "táplálék": Istent-adó, apostol felebarátaim számára.

Sz. Gellért (+1046) Velencében született. Keresi, hol tehetne sokat Istenért. Szerzetes lesz. Hittérítőnek indul a Szentföldre, de a Gondviselés Magyarországra vezeti. Szentté neveli Imrét, támogatja előremenetelésében Gizellát, Istvánt. Közben újra és újra az imádságból, a szentmiséből merít erőt (visszavonul remetéskedni a Bakonyba). Aztán Csanád püspöke lesz, s a magyarok apostola. A trónviszályban békét teremteni indul két püspök társával, amikor a Dunába lökik őket a pogányok, arról a hegyről, amelyet azóta Gellért hegynek hívunk. Élete így vált termékennyé.

4. hét

Evangelium: *„Fiam elveszett, de megkerült"* Lk.15.1

Heti terv: Legyen ez a hét a hála hete: azért, hogy Jézus megvált, hogy nem ítélt el... Próbáljak meg e héten mindenkiről jót mondani, senkit meg nem ítélni. - S ha mégis ítékeztem valaki felett, s ezt ki-mondtam, próbáljak először magamban rendet csinálni (majd újra

Jézus szeretetével nézni rá), majd jót mondani róla. Emberi természetem menthetetlenül ítélkezik. Csak a bennem élő Jézussal vagyok képes szeretni a számomra ellenszenves embert; ha egyesülök Vele, aki ezért az emberért is meghalt, őt is megváltotta.

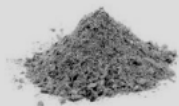
Szent Hedvig (+1399) Nagy Lajos királyunk lánya. Lengyelország majd Litvánia királynője. Jagelló pogány litván fejedelem azt ígéri, ha feleségül megy hozzá, megtér ő és egész népe. Hedvig életét adja azért, hogy Jézust adhassa e pogány fejedelemnek és népének. Nem ítéli el a pogányt (kérőjét és pogány népét), hanem szereti őt (őket) Jézus szeretetével. Férje és Litvánia valóban kereszténnyé lesz. Hedvig jézusi szeretetének is gyümölcse, hogy megszeretik őt, s így nagy tervszerűséggel terjesztheti a kereszténységet. Egyetemet, papnevelő szemináriumokat, kolostorokat, kórházakat alapít. Alig 26 éves, amikor meghal. Krakkóban a királyi templom főoltára alá temetik. A lengyeleknek máig legkedvesebb szentje.

5. hét

Evangélium: „Menj, de többé ne vétkezzél” Jn. 8.1

Heti terv: Jézus életének csúcsa a kereszt volt. Ott vonzott magához mindenkit. A kereszten minden fájdalmunkat és "keresztünköt" magáévá tette, s meghívott minket, hogy egyesüljünk megváltó keresztjének titkával. Előfordul, hogy rosszkedvű vagyok, fáradt, testi vagy lelki fájdalom nyomaszt vagy mások bántanak. Minden fájdalomban jelen van Jézus (Ő, aki a kereszten minden fájdalmat magába ölelt). Szeretném felismerni Őt, és dicsőíteni a fájdalomban is, és így "kiegészíteni, ami hiányzik Krisztus szenvedéséből, mások javára" (Kol. 1,24).

Kassai vértanúk (+1619) - és más vértanúk A vallásháborúk idején sajnos a különböző egyházi közösségek tagjai nem egyszer üldözték vagy megölték a másik egyház tagjait. Így gyilkolták meg a három Kassai vértanú papot is Bethlen Gábor hajdú. Először hitük megtaga-

dására akarták kényszeríteni őket, de amikor erre nem voltak hajlandók, végeztek velük. E papokból az a bizonyosság áradt a szörnyű kínzások közepette: hogy szenvedésüknek van értelme...

(Magyarországnak nagyon sok más vértanúja is volt. Gellért és 2 püspök társa, Adalbert... Boldog Apor Vilmos püspök is, akit egy orosz katona ölt meg, miközben a nőket védelmezte. Sok-sok magyar pap, szerzetes és világi - akiket a fasizmus vagy a kommunizmus üldözései alatt öltek meg... Mint Salkaházi Sára szociális testvér és hitünk több száz magyar vértanúját.) - Ők tudták, hogy a szenvedésből élet fakad: ha szenvednek Jézusért, Jézus által ők is Jézushoz "vonzanak" másokat.

6. hét Nagyhét...

Legyen ez a hét a Megváltás ünnepe - egyéni és (ha lehet) családi életünkben! Jézus életét adta, hogy új életet adjon nekünk. - Határozd el, hogy részt veszel a szent 3 nap liturgiáin - hogy megújíthassanak. E három napban éljük a napok titkait:

Szentmise - Kereszthalál - Feltámadás

Heti terv: Hálaadás, hogy Jézus megváltott, felemelt. Részt szeretnék venni megváltó művében. Imám: legyen ima másokért is. A mindennapi feladatokat, szolgálatokat örömmel végzem, mert ezzel is Jézussal egyesülök, s a megváltás művét folytatom.

Szent Margit (+1270) A tatárok úgy tűnt megsemmisítik Magyarországot, amikor Margitot, akit ekkor még szíve alatt hordozott anyja, szülei felajánlották váltságul Istennek. S megtörtént a csoda: a nagy kán váratlanul meghalt, s a tatárok kitakarodtak. Margit kicsiny korától tudatosan vállalja, hogy váltságul adja életét népe, családja megújulásáért. Margit így imádkozott: a megváltó Jézussal egyesülni, másokért. - S így szolgált: királyleány létére ezért tudott örömmel padlót mosni, edényeket mosogatni, teregetni, szolgálai munkákat végezni, mert Krisztussal tette: minden szenvedését, szolgálatát Krisztussal egyesítette.

Minél teljesebb odaadással éljük a Szent Negyvennapot, annál inkább kell átmennünk kisebb nagyobb meghalásokon (nagypéntekeken) s annál teljesebben fogunk egyesülni húsvét titkával: az értünk meghalt, s halálában is a feltámadást hordozó Jézussal. Annál inkább tapasztaljuk a Lélek kiáradását saját lelkünkbe és másokéba. S annál bensőbben élhetjük meg megváltottságunk örömet! Így készülünk fel jól a húsvét ünnepére - és egy húsvéti keresztény életre: arra, hogy életünkben folyamatosan uralkodjék a feltámadás titka, és a hála azért, hogy meg vagyunk váltva.

(Vigyázz! Ne tégy több elhatározást, mint amennyit örömmel tudsz vállalni!!! De jó, ha minden napra vállalsz legalább egy-egy lemondást, és teszel valamit szeretetből. Lemondásaidat kiválaszthatod az egész Szent Negyvennapra vagy válthatod hetente, esetleg néhány naponta.)

„ÉNKERESZTÚT”

- Imádunk Téged Krisztus, és áldunk téged,
- Mert szent kereszted által megváltottad a világot.

1. Pilátus halálra ítéli Jézust. *Téged mire ítél (mit vár el) a világ: hitvesed, szülőd, gyermeked, munkahely, iskola – és te mit vársz önmagadtól?*

2. Jézus vállára veszi a keresztet. *Mi, a te kereszted? Életkor, betegség, szülő, hitves, gyerek, munka, tanulás, csúnyának érzed magam, szex, alkohol, főnök...*

3. Jézus először esik el. *(3 elesés, az első ki- és mi miatt; második mit élsz át; harmadik ki, mi segít felállni?) Mindnyájan padlóra kerülünk. Te ki, vagy mi miatt kerülsz padlóra? Személyek, kilátástalanságok, bűnök – részletezni!*

4. Jézus édesanyjával találkozik. *Mire gondolsz a szó hallatán: Édesanya? Ha már meghalt, hogy él benned, érzed-e, hogy imádkozik érted?*

5. Cirenei Simon segít Jézusnak. *Kik a te Simonjaid? Ha úgy érzed nincs, az baj! Mond el Jézusnak, ki a te Simonod, köszönd meg őt!*

6. Veronika. *(az intimitás, a bensőségesség állomása) Gyengeség. Veronikának nincs ereje, befolyása, vagyona, hogy megmentse Jézust. Egy kendője van... Veled ki gyengéd, te kivel élsz meg gyengéd pillanatokat – mond el Jézusnak és köszönd meg őt!*

7. Jézus másodszor esik el. *A padlón vagy. Ha a padlón vagy mit élsz át, mit élsz meg? Dühöt, kiszolgáltatottságot, tehetetlenséget... Mit élsz át?*

8. Jézus „vigasztalja” az asszonyokat - van felírva. Hát mindent csinál, csak nem vigasztalja őket. Beszól nekik: „Magatokat és gyerekeiteket sirassátok!” Ez az állomás a pletyka, a közvélemény állomása. Téged mennyiben befolyásolnak szerepeid, az elvárások - mersz-e önállóan dönteni? Rá mersz-e hagyatkozni a Szentlélek vezetésére, ami biztos, hogy az árral szembe visz?

9. Jézus harmadszor esik el. Itt vagy, tovább jutottál! Ki, vagy mi segít felállni?

10. Megfosztják ruháitól. (szerintem a leglényegesebb) Mersz-e meztelen lenni? Vagy vannak, amiket titkolsz, elhazudsz... - ott bűdösödik lelked mélyén elfedve hazugsággal? Mersz-e őszinte lenni? Ha az emberhez nem vagy őszinte, Istenhez sem!

11. Keresztre feszítik. Mindnyájan megfeszítettünk! Te ki-, vagy mi miatt feszítettél meg? Kiért, miért adod magad keresztre?

12. Jézus meghal a kereszten. Sokszor meghalunk életünk folyamán. Meghalunk lányágunknak és fiúságunknak, gyermekségünknek, fiatalságunknak, apaságunknak és anyaságunknak (baj, ha valaki nem hal meg neki, ha nem tudja elereszteni gyermekét) meghalunk okosságunknak és kiválóságunknak... A halált is tanulni kell. Te már minek haltál meg eddig?

13. Pieta. Jézus holtteste anyja ölében. Legtöbbünk már látott halottat. Mi mindent kaptunk halottainktól: Szülő, hitves, nagyszülő, barát...

14. Jézust sírba teszik. Te mit hagysz magad után? mi él belőled tovább? Mosolyod, zsémbességed, cseneded, ...

-Könyörülj rajtunk Uram, könyörülj rajtunk!

A csönd szelídség, amikor nem válaszolsz a sértésekre, amikor nem reklamálsz jogaid miatt, amikor Istenre hagyod becsületed védelmét, akkor a csend szelídség.

A csönd irgalom, amikor nem terjesztet testvéreid bűneit, amikor megbocsátasz anélkül, hogy a múltban nyomoznál. Amikor nem ítélsz, hanem közbenjársz benső szobádban akkor - a csend irgalom.

A csend türelem, amikor panasz nélkül szenvedsz, amikor nem keresel vigasztalást emberektől. Amikor nem lépsz közbe, hanem várod, hogy a mag lassan kinyílhasson, akkor a csend türelem.

A csend alázat. Amikor hallgatsz, engedve hogy testvéred kiemelkedjen, amikor tartózkodva elrejtet Isten ajándékait, amikor hagyod, hogy cselekedeted rossz színben tüntessék fel, amikor másoknak átengeded a vállalkozás dicsőségét, akkor a csend alázat.

A csend hit. Mikor hallgatsz, mert ő cselekszik. Amikor lemondasz a világ hangjairól, hogy az ő jelenlétében légy. Amikor nem keresel megértést, mert elég, hogy Ő ismerjen, akkor a csend hit.

A csönd imádás. Amikor átöleled a keresztet, anélkül, hogy megkérdeznéd: Miért? Akkor a csend imádás...

